Donderdag, 26 Februari 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3538

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel: 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Nederlanders bombarderen Jap-opslagplaatsen te Oosthaven.

Hugh Dalton betoogt, dat Japan door Chinese oorlog niet verzwakt is.

Reeds grotere vernietiging van Nazies aan het Russische front.

MacArthur valt aan en drijft den vijand kilometers terug.

DE VERNIETIGENDE OVERWINNING VAN HET RODE LEGER.

De verpletterende overwinning van Rode leger bij de omsingeling te raya Russa scheen slechts de eerste se te zijn van het eindoffensief in winter, dat tot doel heeft alle Duit- legers in de Noordwestelijke hoek n Rusland te vangen. Een Russisch richt uit Staraya Russa — hetgeen kennen geeft, dat het Rode leger het bezit is van die strategisch ge- en stad — zeide, dat de meest ver- ede gevechten worden voortgezet. rder gaf het bericht te kennen, dat uwe ontwikkelingen verwacht wor- n na de verplettering van het 16e uitse veldleger en het doden van .000 nazies in een bloedige val rond t Ilmenmeer, ongeveer 140 mijl ten uiden van Leningrad.

Staraya Russa is in vredestijd slechts n zomerverblijfplaats, doch kan, uit ilitair oogpunt bezien, dienen als ringplank voor vele operaties. De nsingeling werd ten uitvoer gebracht or de legers van Generaal P. A. Ku- tsjkin, die — naar werd onthuld — aarschalk Vorosjilov is opgevolgd s Commandant in het Noord-Wes- n. De omsingeling werd uitgevoerd p uiterst steelse wijze. In een geval archeerden eenheden van het Rode ger 27 mijl in een enkele nacht zon- r een schot te hebben moeten lossen. e verovering van Staraya Russa be- kent niet alleen de bedreiging van uizenden Duitsers, die thans worden estookt op de buitenposten voor Le- ngrad; van hieruit kunnen operáties ndernomen worden om alle nazie- egers ten Noorden van het Ilmenmeer ot de Estlandse opslagplaatsen aan de Golf van Finland af te snijden. Tevens igt de stad vlak bij het punt, waar de ivieren Pola, Polista en Lovat samen tromen. Deze rivieren zullen hoogst bruikbaar zijn voor het onderhouden der verbindingen zodra de dooi in- treedt. Ongeveer 110 mijl ten Zuiden en even ten Westen van Staraya Rus- sa aan de Lovat ligt de belangrijke nazie-positie Velikie Luki, welke zelf reeds bedreigd wordt door Rode om- singelingstactieken. Dit gebied werd tegen eind Augustus door de Duitsers bezet en het is van hieruit, dat zij be- gonnen de nijptangen vooruit te stoten, die tot doel hadden Moskou uit het Noorden te omsingelen.

De nazies beweerden 3 Russische le- gers in die sector te hebben vernietigd: Zij waren van plan daar de gehele winter te blijven, waarbij zij grote pak- huizen opzetten en grote herstellings- werkplaatsen inrichtten voor de gemechaniseerde voertuigen. Zware sneeuwval, het gebrek aan wegen en temperaturen van onder 0°, mitsgaders verwoede Duitse weerstand werd overkomen door de Russische opmars. De Duitsers vechten nog hard en werpen grote reserves in de strijd van het krijgstoneel. Niettegenstaande dit alles zette het Rode leger de opmars voort door witte vlakten, die bestrooid waren met Duitse lijken en grote ka- nonnen en met wrakstukken van mo- tor-voertuigen en wagons. Vele be- woonde plaatsen in het gebied zijn thans omsingeld. (Door Eddy Gilmore, Moskou, (AP) 25.2).

HET EFFECT VAN DE VERSCHROEIDE AARDE POLITIEK.

De Duitse pogingen om de econo- mie van bezet Rusland in te schakelen bij die van het Reich lopen schipbreuk door de effecten van de Russische ver- schroeide aarde politiek, ernstige ar- beidstekorten en de vlucht van duizen- den goede werkers, vóór de aankomst van het Duitse leger. De Duitse pers heeft geklaagd over de tegenspoeden en moeilijkheden, welke veroorzaakt zijn door Ruslands verschroeide aarde politiek. De Duitse nieuwsbladen zei- den ook, dat in sommige gebieden meer dan 50% van de bevolking wegtrok met het Russische leger en de meeste paarden, tractors en andere werktuigen met zich meenam.

Zij, die vertrekken, worden door de Duitsers meestal beschreven als de „weggevoerden" door de Russen. De Duitsers klaagden ook over het aantal „weggevoerden" uit de Baltische Staten. Duitse bronnen zeiden, dat meer dan 50.000 personen, allen vaardige arbeiders of beroepsmensen, zoals ingenieurs én doktoren, met de Russen vertrokken zijn en dat meer dan 100.000 personen Estland verlaten hebben. De Duitsers vaardigden in de Baltische Staten een dienstplicht uit voor doktoren, tandartsen, apothekers, verpleegsters en leden van de hulp geneeskundige diensten in de Baltische Staten.

De „Deutsche Ukraine Zeitung" zeide, dat de landbouwtoestand in de Oekraïne moeilijk is omdat de Russen de beste werkers „hebben gedood of verwijderd" en vanwege het grote tekort aan werktuigen. Naar vermeld gebruiken de Duitsers het middel van dwangarbeid in sommige sectoren en pogen zij ook op grote schaal bevolkingen over te plaatsen. (Door Max Harrelson, Bern, (AP) 25.2).

HEVIGE GEVECHTEN BIJ STARAYA RUSSA.

Russische militaire berichten gaven te kennen, dat hevige gevechten in voortgang zijn bij Staraya Russa en dat verdere belangrijke ontwikkelingen onvermijdelijk zijn. De berichten legden de nadruk op de moeilijkheden, waarmede de Russische voortgang gepaard gaat en wezen op hevige sneeuwstormen en temperaturen onder 0°. Gemeld wordt, dat de Duitsers heftig weerstand bieden. De berichten verklaarden, dat de nazies grote reserves in de strijd werpen en koortsachtig pogen de aanval tot stand te brengen, welke andere nazie-eenheden bedreigt.

De legercorrespondent van „Pravda" zeide, dat onder de documenten, die door de Russen in de slag bij Staraya Russa in beslag werden genomen, zich een dagorder bevond van Generaal Von Brockdorf, Commandant van het tweede Duitse legercorps. Hierin gaf de Generaal toe, dat de Russen „enige tijd geleden" zijn verbindingslinies doorsneden en dat „de Führer zeer goed op de hoogte was van deze positie. Hij gaf persoonlijk opdracht, dat het tweede legercorps met veronachtzaming van het gevaar te worden afgesneden, stand bleef houden". De Generaal zeide, dat de voorraden werden aangevoerd door transportvoertuigen (Moskou, (AP) 25.2).

BERLIJN ONTKENT.

Duitse militaire kringen verklaarden, dat de Russische bewering volgens welke het 16e Duitse veldleger werd opgeruimd in het gebied van Staraya Russa „volkomen nonsens" is (Berlijn, (AP) 25.2).

JAPAN IS NIET VERZWAKT DOOR CHINA.

„Japan heeft zich lange tijd voorbereid; en van een zuiver economisch standpunt beschouwd, zal deze oorlog voor dit land verre van een „walk over" zijn. De zaak met een koel hoofd beschouwend, zou het dan ook onverantwoordelijk wezen, om optimistisch te zijn", verklaarde Hugh Dalton, de Britse minister voor de Economische Oorlogvoering, dezer dagen aan persvertegenwoordigers.

Het zou een grove fout zijn Japans economische hulpbronnen of die van zijn leger, luchtmacht en vloot te onderschatten", zeide Dalton.

„Het doel van Japans toetreden tot de oorlog is de strijd te rekken en onze overwinning uit te stellen, welke echter des te zekerder is, omdat wij het onverdeelde Amerikaanse oorlogspotentieel achter onszelf, Rusland en de andere Geallieerden, hebben".

Dalton zeide verder, dat het nodig geweest was Japan op discrete, voorzichtige en handige wijze te behandelen. Het zou de meest onaangename gevolgen gehad hebben, indien Japan nu een jaar of meer terug tegen ons in oorlog ware getreden.

Japan is niet verzwakt door de oorlog tegen China. Het heeft integendeel al die tijd oorlogsmateriaal verzameld.

Dalton vestigde er de aandacht op, dat onze exporthandel met Japan in de laatste jaren is teruggelopen. In 1937 exporteerden wij goederen tot een waarde van 4 millioen pond sterling, in 1938 beneden de 2 millioen, 1939 onder de 1 millioen en bij het uitbreken van de oorlog met Duitsland, nam Engeland het initiatief tot het beperken van de handel.

Er is practisch sedert Juli 1941 geen handel geweest tussen Japan enerzijds en onze bondgenoten andererzijds, terwijl er geen export vanuit Engeland naar Japan heeft plaats gehad sedert het bevriezingsbesluit.

„Wij zullen de Japanners — hoe volledig onze blokkade ook moge zijn — in lang niet doen verhongeren", verklaarde Dalton, „zij leven hoofdzakelijk van rijst, waar zij grote voorraden van hebben. Japan heeft ten minste voor 3 jaren voldoende voedsel en kan levensmiddelen uit Indo-China en Thailand aanvoeren.

Ten slotte heeft Japan overvloed van olie en niet-ijzerhoudende metalen.

De ontwikkeling van zijn synthetische olie-industrie is in geheimzinnigheid gehuld, doch de Amerikaanse minister van Marine, Kolonel Knox, verklaarde kortgeleden, dat, naar zijn mening, Japan voldoende olie had om een belangrijke strijd te land, ter zee en in de lucht gedurende 14 maanden te voeren.

Onafhankelijke ramingen van het ministerie voor de Economische Oorlogvoering komen hier grotendeels mede overeen".

VERKLARINGEN VAN HORE BELISHA.

Het Britse Lagerhuis hervatte de oorlogsdebatten en de vroegere Minister van Oorlog Hore Belisha werd toegejuicht toen hij verklaarde Churchills herziene Regering te verwelkomen, doch „zij moet staan of vallen op de wijze, waarin zij tegemoet komt aan de noodzakelijkheden van deze oorlog."

Hore Belisha en andere leden verklaarden, dat drie grote noodzakelijkheden waren: 1) dat aan het leger de macht worde gegeven over de eigen steunbiedende vliegtuigen; 2) dat een ogenblikkelijke royale geste worde gedaan ten opzichte van Brits Indië en dat de Britse koloniale politiek worde herzien; 3) dat de Regering drastische maatregelen neme om een maximum productie en een minimum van burgerlijk verbruik te verkrijgen.

Hore Belisha, de vroegere Secretaris van Oorlog, verklaarde, dat de ontoereikendheid van de steun in de lucht voor leger en vloot de voortdurende factor is geweest voor de Britse nederlagen. Hij zeide, dat werd aangenomen, dat Groot Britannië de gelijkheid van Duitsland heeft bereikt in vliegtuigproductie, doch dat leger noch vloot de vereiste types heeft. De marine heeft gebrek aan torpedo-bommenwerpers, die hun bases op het land hebben. Er zijn geen duikbommenwerpers. Er is geen vliegtuig, dat bewapend is met een kanon, dat krachtig genoeg is een tank stuk te slaan. Er zijn onvoldoende machines van het soort om parachute-troepen te vervoeren en onvoldoende transportvliegtuigen en zweef-vliegtuigen (Londen, (AP) 25.2).

VICHY — CANADA.

Antwoord gevende op een vraag in het Britse Lagerhuis, zeide Secretaris Anthony Eden, dat Groot Britannië het „in gemeen belang" acht voor Canada om de diplomatieke betrekkingen met Vichy voort te zetten (Londen, (AP) 25.2).

Het nieuws van vandaag.

Het is betrekkelijk rustig de laatste tijd. Dat was het ook in Februari 1940 en Februari 1941. Toen was het tweemaal een stilte, die aan een storm vooráfging. Want in het woordenboek van Wereldoorlog II is het woordje Lente bijna een synoniem geworden van Offensief. En thans wordt het lente.

Het was in April 1940, toen de bliksemoorlog los woedde tegen Denemarken en Noorwegen — het voorspel van de zondvloed die Nederland, België, Luxemburg en Frankrijk tot weedom bracht.

Het was in April 1941, toen de „Wehrmacht" door de onbegaanbare bergpassen van de Balkan stormde door Joegoslavië en Hellas — het voorspel van de — mislukte — aanval op Rusland.

Het is nog geen April 1942 en wil Hitler dan weer een vertoning geven aan zijn nazies — en hij zal dit moeten doen, want een dictator houdt zijn volk er slechts onder door vertoningen — dan wordt het thans tijd, dat hij zich er toe bereide. Rusland is hem immers een blok aan het been. Rusland werd óók een vertoning, maar van Hitlers onmacht, zodra het niet meer strict op zijn Duits „planmäszig" gaat. Met schema's rukken de Duitsers op. Zodra het op vlug bewegen, op eigen initiatief van den veldheer aankomt, is Duitsland niets meer, omdat de dictatuur alle eigen initiatief doodt. De laatste weken zijn er verschillende malen berichten gepubliceerd over hyper-mobilisatie in Duitsland.

Hitler nam zelf het bewind in handen. Met massa-moorden lieten de nazies zien, hoe sterk zij waren (in ongelijke kamp, tegen door honger uitgemergelde volken, wien alle wapentuig ontnomen is). Maar thans zijn niet de nazies op het toneel, maar de Russen. Langzaam, niet op bliksem-manier doch daarom met des te meer zekerheid, herwinnen de Russen hun gebied. (blz. 3). Het gehele 16e Duitse veldleger is vernield. (Duitsland ontkent dit natuurlijk). Bij Staraya Russa voeren de Russen een ware verdelgingskrijg tegen de Nazies. Werkelijk: daar gáán de Nazies, dat zal de vertoning worden van April 1942, weer een voorspel, maar nu van wat wij allen zeker weten, dat eens komen zal: het historische: daar waren eens Nazies!

Of men dit zeggen mag, terwijl de Japanners successen boeken in het Verre Oosten, terwijl de Britse minister Hugh Dalton een rede houdt om te betogen dat de Chinese oorlog Japan niet verzwakt heeft, dat men Japan niet onderschatten mag, dat Japan volop verzameld heeft in de afgelopen oorlogsjaren, dat de blokkade voorlopig tegen Japan practisch niets kan uitrichten (blz. 1). Of men dit zeggen mag, terwijl het Britse cabinet telkens kraakt, terwijl Hore Belisha in dit hachelijke tijdsgewricht om herziening van de koloniale politiek vraagt (blz. 1). terwijl Japanse duikboten overal opereren (blz. 3), als schip na schip op het Westelijk halfrond naar de kelder gaat (vandaag de Noorse „Blink", blz. 3), en als de Britten in Birma elke dag verder teruggedrongen worden (blz. 3).

Dat mag. Men mag reeds nu zeggen, dat de nazies gáán, want ook als is de Russische victorie klein, zij doet zien dat het Duitse leger niet zó machtig is, niet zo voortreffelijk, niet zo onoverwinnelijk als „men" vaak zegt, een gerucht, dat dank zij der uitstekende organisatie van de Duitse propaganda, die bij de geruchtenverspreiders zijde spint, allerwegen als mening gehuldigd wordt. Het zou ook al een heel pover leger moeten zijn, dat niet overwinningen behaalde. Het spreekt vanzelf, dat de Duitsers na hun jarenlange voorbereiding tot deze krijg overwinning op overwinning behalen, doch zoals elke rover eens eraan gaat, zo zal het dezen vergaan. Dan zal men zeggen: daar waren eens nazies......

GEEN ZAKEN OF PLEIZIER ALS GEWOONLIJK.

Lord Geheimzegelbewaarder Sir Stafford Cripps deelde aan het Britse Lagerhuis mede, dat de Regering van nu af aan geen houding van „zaken als gewoonlijk of pret als gewoonlijk" ten opzichte van de oorlog zal toelaten. Churchills cabinet verdedigend in de debatten van het Huis maakte Cripps bekend, dat een Regeringsbeslissing over Indië spoedig zal worden gegeven. Over het thuisfront zeide Cripps, dat stappen zullen worden genomen, om een eind te maken aan de „hondenrennen en boksdemonstraties", welke hij volkomen buiten de toon achtte „ met de soliede en ernstige bedoeling van dit land om de overwinning te behalen". Hij zeide, dat persoonlijke buitensporigheden „geheel moeten worden uitgeroeid" met elke vorm van verspilling en onnodige uitgaven, teneinde „het tempo van onze oorlogsinspanning op te houden". Cripps verklaarde, dat geen „kleine of egoïstische groep" misbruik moet maken van de wensen van de meerderheid van het volk.

Cripps zeide, dat het „van vitaal belang" is voor het Britse Imperium, dat de Indiërs „vechten voor de defensie van hun land" en „met ons optreden" om de as te verslaan. Hij zeide, dat de conservatieve houding heipt, dat Groot Britannië „een deel van ons koloniaal Imperium verliest" en zeide, dat dit deel slechts zal worden teruggewonnen „op voorwaarde, dat wij het houden in het belang van de wereld en het volk, dat in die delen woont". De spreker verklaarde, dat de huidige aanval van Japan plus „de reeds enorme strijdkrachten van Duitsland en zijn satellieten-mogendheden" op Groot Britannië een „zwaardere last hebben gelegd dan wij ooit gedragen hebben" niettegenstaande de dapperheid van de Nederlandse, Chinese en Noordamerikaanse Geallieerden.

„Wij vertrouwen heden niet minder op onze uiteindelijke overwinning", zeide hij. Doch hieraan voegde hij toe, dat het „weken en mogelijk maanden" zal duren waarbij Groot Britannië „acute zorgen en moeilijkheden" zal moeten doorstaan. Cripps verwierp de verklaringen van de vorige critici over het tactisch gebruik van de Raf in het bombarderen van Duitsland en verklaarde, dat dit duidelijk een quaestie is, die haast onmogelijk in het openbaar kan worden besproken. Hij herinnerde hierbij het Lagerhuis aan de politiek van „toen wij alleen vechten".

CABINETSWIJZIGINGEN.

Gerbrandy neemt Koloniën; 48-jarige katholieke Van Angeren Justitie.

Hare Majesteit de Koningin heeft den Minister-President, Pieter Sjoerds Gerbrandy benoemd tot Minister van Koloniën. Na het aftreden van Minister Charles J. I. M. Welter werd, zoals men weet, Dr. Hubertus J. van Mook tot deze post benoemd. Bij het uitbreken van de oorlog met Japan werd Van Mook echter ontheven van zijn ministerschap en aangesteld tot Luitenant-Gouverneur Generaal van Nederlands Oost Indië. De opengevallen plaats is nu door Premier Pieter Sjoerds Gerbrandy ingenomen.

Gerbrandy is de derde Nederlandse minister-president, die de portefeuille van Koloniën heeft (de beide anderen: Baron Aeneas Mackay-1888-'91 en Doctor Hendrik Colijn).

Gebrandy gaf echter het ministerie van Justitie op, dat nu gegeven werd aan **Dr. J. R. M. van Angeren**, een katholiek, geboren 1894. Hij bezocht het katholieke gymnasium in Katwijk en studeerde aan de Rijksuniversiteit van Utrecht, waar hij promoveerde in 1921. Daarna kwam hij op het Departement van Justitie, waar hij alle rangen doorliep.

In 1933 belastte de toenmalige minister van Justitie Mr. Jan Donner hem met de reorganisatie der Rijks- en Rivier politie en met die van de Rijksverkeersdienst.

Dr. J. R. M. van Angeren was sedert 1 December 1937 secretaris-generaal van Justitie. Hij was de eerste katholieke secretaris-generaal. Herhaaldelijk vertegenwoordigde hij de Nederlandse Regering bij de Volkenbond, waar hij opviel door zijn grote kennis.

Cripps zeide, dat het Departement van ex-Minister Greenwood, dat was toegewijd aan de wederopbouw na de oorlog, zal worden voortgezet. Omtrent regelingen voor de leiding daarvan zijn evenwel geen beslissingen getroffen door de Regering.

Dit was de eerste rede van Cripps in het Lagerhuis als Regeringszegsman. Hij sprak na Hore Belisha, Ackland en Knox (Londen, (AP) 25.2).

Tegen wie wij de wapens hebben opgenomen.

Toen de Japanse ambassadeurs Nomura en Kurusu op Zondag 7 December aan minister Cordell Hull het Japanse zogenaamde diplomatieke antwoord op de Amerikaanse nota overhandigden, deden de Japanse lucht- en zee-strijdkrachten een laffe en vooral verraderlijke aanval op Hawaii. De Japanse diplomatieke marionetten te Washington kregen van den Amerikaansen staatssecretaris het volgende te horen: „Gedurende mijn gehele openbare leven heb ik nimmer een document gezien met meer infame leugens en verdraaiingen op zo grote schaal. Ik heb mij tot vandaag nooit kunnen voorstellen, dat enige regering op deze planeet in staat zou zijn zo iets te uiten".

Een verraad zonder weerga.

Cordell Hull had het bij het rechte eind. Dit verraad is zonder weerga in de geschiedenis van de mensheid. Dit Japanse systeem van leugen en bedrog kan niet passen in deze wereld. Het Japanse volk zegt overigens zelf op deze aardbol niet thuis te horen. De Japanners zijn op deze planeet terecht gekomen met het uitsluitende doel onze planeet op hùn wijze te onderwerpen en te overheersen. Dit is geen uitvinding van ons, stervelingen, die er mee content zijn in vrede op ònze wijze te leven, maar van de Japanners zelf. Zoals Hitler de waanzin van den Teutoonsen „Uebermensch" heeft geschapen, zo hebben de Japanners met het zelfde doel zich uitgeroepen tot godenzonen. Hun werkelijke afstamming hebben zij moeten verloochenen, daar deze voor zogenaamde godenzonen niet erg paste. Daartoe moest het dwergvolk, de Ainu's, de stamvaders van het Japanse volk, worden uitgeroeid en teruggedrukt in de vergetelheid. Deze cultuurloze godenzonen beweren supérieur te zijn. Zij menen in ernst, dat zij op grond van supérieure qualiteiten, die zeker niet aanwezig zijn, andere volken tot hun dienaren kunnen maken, waartoe niet alleen Azië, neen, de gehele wereld moet worden veroverd.

Deze ambitieuze plannen zijn niet verzonnen door bewoners van deze planeet om deze zogenaamde godenzonen zwart te maken. Wij missen de fantasie om een systeem van terreur en bedrog te bouwen op de heiligschennende bewering godenkinderen te zijn.

De toekomstdromen van Japan.

Wat zijn Japans toekomstdromen? Het antwoord wordt gegeven door Generaal Araki Sadao, een Japanner, die in zijn leven meer onheil in Azië heeft gesticht en meer bloed heeft laten vloeien dan in een mensenleven mogelijk schijnt. De man, die in het Japanse systeem verscheidene malen minister, zelfs van onderwijs kon worden, heeft het tot zijn taak beschouwd voor zijn landgenoten wereldoverheersing als evangelie van de haat te prediken. En dit alles op grond van hun uitzonderlijke qualiteiten.

Deze voortreffelijke vertegenwoordiger van een ras van geestelijk minderwaardigen zegt letterlijk, dat Japan niet tevreden moet zijn met het beschermen van de vrede en de voorspoed van Japan alleen, maar dat het godenvolk de pax Japonica tevens moet uitstrekken over de landen van Oost-Azië, neen, over de gehele wereld. Ter rechtvaardiging van de vestiging van deze Japanse soort vrede wordt het woord van een mystieken, nooit bestaan hebbenden voorvader aangehaald. Deze voorvader zou het volgende gezegd hebben: „uit dankbaarheid voor het feit, dat de goddelijke voorvaderen mij het land geschonken hebben, zal ik in mijn nakomelingschap de gerechtigheid aankweken, vervolgens een hoofdstad stichten en deze wereld tot mijn rijk maken".

Generaal Araki voegt hieraan toe, dat de Japanse legers niet lichtvaardig naar de wapenen zullen grijpen maar alleen ter verwezenlijking van hun ideaal: de wereld te veroveren.

Wat deze wereldverovering voor de mensheid zou betekenen, daarover hoeft dit maal niets meer gezegd te worden. Er zal voor gezorgd worden, dat de Japanners een dergelijk ideaal niet meer zullen durven koesteren. Toch is het goed te weten welke Japanse plannen verijdeld moeten worden, welke Japanse ambities men heeft te bestrijden. Het is noodzakelijk te weten tegen wat voor fanatisme de wapens zijn opgenomen.

Het gele godenvolk wil slaven hebben.

Japans grenzeloze ambitie is het dus om de volken van de gehele wereld tot slaven te maken van een zg. godenvolk. Dit godenvolk is uiteraard supérieur en zal niets, dat voor andere volken waarde heeft, in stand laten. Alle mensen zullen verjapanst moeten worden, dit wil zeggen, dat alle cultuuruitingen van de onderworpen volken vernietigd zullen worden. Alle eigenwaarde, alles wat niet dienstig is in de ogen der Japanners zal moeten verdwijnen. Ter schildering van de ellende, die door de Japanners voor het mensdom is weggelegd, is dit maal slechts één Japanse uiting voldoende. Deze Japanse mening heeft alleen op Nederlanders en Indonesiërs betrekking. Wat het voor Korea, Formosa, Mandsjoerije, de Mandaateilanden en voor bezet China betekent onderworpen te zijn aan deze godenzonen zal dit maal worden voorbijgegaan.

Wat beweert Dr. Ogawa Shumei, een man van gezag en invloed in de hoogste regeringskringen **te Tokio**, niettegenstaande hij een der voornaamste aanstichters was van de moord op premier Inukai op 15 Mei 1932. Welke rol mogen de Nederlanders en Indonesiërs in de Japanse plannen spelen. Wat denkt deze Japanner, die evenals Generaal Araki en de meerderheid van zijn landgenoten bezeten is door de verterende gedachte, dat Japan de opdracht heeft Azië te beheersen als de eerste stap op de weg naar een Japanse wereldheerschappij. Luistert U slechts wat deze kenner van de koloniale geschiedenis over Japans roeping te vertellen heeft. Hij geeft toe dat de Nederlanders grote dingen in Nederlands-Indië hebben gepraesteerd. Hij is zelfs dankbaar voor het werk der Nederlanders, maar alleen omdat zij het voorbereidende werk voor de toekomstige heersers over Indië reeds hebben verricht. Het welvaartswerk van de Nederlands Indische Regering onder de bevolking vindt hij belachelijk.

Voor de inheemsen heeft hij niets dan minachting. Zij zullen nooit tot iets in staat zijn en daartoe onder de Japanners ook niet de kans krijgen. Zij zijn ten hoogste te gebruiken als slaven en om de Nederlanders te elimineren, want dan zal kostbaar Japans bloed gespaard worden. Tot zover Ogawa in al zijn supérieure onkunde. Zijn naam kan tot de vergeldingsdag in de vergetelheid terugzinken. Zijn gedachten blijven ons echter bij.

Nu wil Japan zijn dromen werkelijkheid maken.

Dit alles kan als een Japanse wensdroom beschouwd worden, maar alleen door hen, die moedwillig de ogen sluiten voor wat gebeurd is met Korea. Mandsjoerije, Formosa, China, Indo China en Thailand. De droom is geen droom gebleven, zoals de geschiedenis van Japan bewijst van het moment af, dat het Japanse volk mèt zijn middeleeuwse levenswijze in 1868 ook zijn fatsoen en zijn eer over boord wierp. Men denke slechts aan de Chinees-Japanse oorlog in 1895, aan het verraad en de annexatie van Korea. Men herinnere zich de Russisch-Japanse oorlog in het begin dezer eeuw, toen Japan het uitvond vijandelijkheden te openen zonder voorafgaande oorlogsverklaring. Verder Formosa, Mandsjoerije en de ellende, die over China werd gebracht. Dit zijn voldoende concrete gevallen om te realiseren, dat de droom geen droom meer is, maar vorm heeft aangenomen.

Deze vorm is zelfs schriftelijk vastgesteld. In een Japans document, het zg. Tanaka memorandum, dat door den Japansen premier Tanaka in 1927 aan den Japansen keizer ter goedkeuring uiteengezet op welke wijze Japan Azië en de wereld economisch en politiek zal kunnen beheersen. Door de Japanse regering is natuurlijk de echtheid van dit document bestreden. Kan aan de echtheid van deze plannen nog getwijfeld worden met Japans agressieve daden der laatste 10 jaren voor ogen? Het is der moeite waard de volgende aanhaling uit het Tanaka-memorandum in ons geheugen te griffen:

„Japan kan uit zelfbehoud en ter bescherming van anderen alleen door middel van een politiek van ijzer en bloed de moeilijkheden in Oost-Azië overwinnen. Bij de uitvoering van deze politiek staan wij tegenover de Verenigde Staten van Amerika, die zich tegen ons hebben gekeerd door toedoen van China's politiek om gif met gif te bestrijden.

Wanneer wij in de toekomst China willen beheersen moeten wij eerst de Verenigde Staten verpletteren juist zoals wij in het verleden de Russisch-Japanse oorlog hadden te vechten. Maar om China te veroveren, moeten wij eerst Mandsjoerije en Mongolië veroveren. Om de wereld te kunnen veroveren moeten wij eerst China veroveren. Indien wij China hebben veroverd, zullen de andere Aziatische landen en de Zuidzeelanden ons vrezen en zich aan ons overgeven. Dan zal de wereld zich bewust worden, dat Oost-Azië aan ons toebehoort en zal deze wereld onze rechten niet meer durven aantasten. Het succes van dit plan is van essentieel belang voor ons nationale bestaan".

Hieraan behoeft niets te worden toegevoegd. Dit behoeft geen verdere uitleg. De conclusie is slechts te trekken, dat het in het eindstadium is gekomen. Aan deze wereldbedreiging moet thans een eind worden gemaakt. De strijd is waard gestreden te worden.

Curaçao.

VERDUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.15 uur. Zij eindigt morgenochtend om 6.23 uur.

DE VLIEGENDE HOLLANDER EN JAPAN.

In West End draait te beginnen met hedenavond een filmpje over Nederlands Oost Indië en wel vooral in verband met de strijd tegen Japan. Gewezen wordt op het enorme belang van Indië, op de uitgestrektheid van het land en de talrijkheid zijner bewoners.

Met lof wordt gesproken over de heldendaden, die de Nederlandse vliegers verrichten. Oost Indië wachtte niet tot de Japanners kwamen, maar ging ze opzoeken. En talrijke Japanse schepen werden vernietigd. De vliegende Hollander bracht schrik en angst onder de Japs.

Wij zien de foto's van de Nederlandse bevelhebbers in Azië: Hein ter Poorten, de huidige opperbevelhebber van de Geallieerde strijdkrachten, vice-admiraal Coenraad E. L. Helfrich en luitenant-kolonel Lodewijk H. van Oyen. Niemand verzuime dit belangwekkend filmpje te gaan zien.

AMERIKAANSE VROUWEN EN KINDEREN VERLATEN ARUBA.

Van Aruba wordt gemeld, dat 110 Noordamerikaanse vrouwen en kinderen per vliegtuig vertrokken zijn uit dit Nederlandse olieraffinaderij-eiland nabij de Venezolaanse kust. Hoewel het bericht de tijd van het vertrek van vrouwen en kinderen niet opgeeft, werd aangenomen, dat dit geschiedde na 16 Februari, toen vijandelijke duikboten verschenen nabij het eiland, verschillende tankschepen tot zinken brachten en de olieraffinaderij beschoten (Aruba, (AP) 25.2).

10 AMBULANCES VOOR OOST INDIË.

De Heer S. Valstar, voorzitter van de „Netherlands Aid Society" te New York, zond het volgende telegram naar Dr. W. M. Bonne als antwoord op het telegram van dr. Bonne, waarin werd medegedeeld, dat Curaçao en Aruba 10 ambulances zouden schenken aan Oost Indië.

Bonne Committee East Indian Exhibition Curaçao

Thank you for your telegram 23rd containing splendid news that the population of Curaçao and Aruba have contributed 10 ambulances stop your prompt and most successful action is deeply appreciated please convey my heartfelt thanks to the generous contributors your telegram will immediately be brought to the knowledge of Princess Juliana. Simon Valstar.

NIEUWE POSTZEGELS.

De 2e Maart 1942 zullen de drie laatste waarden van de nieuwe Koninginne-type frankeerzegels (ontwerp Konijnenburg) in omloop worden gebracht, te weten de 50 ct, ƒ 1.50 en ƒ 2.50.

Er zal op die dag gelegenheid bestaan tot het verzenden van de zogenaamde „First day-covers", welke enveloppen in Amerika zeer in trek zijn. Deze enveloppen zullen naast de gewone postdagtekeningstempel voorzien worden van een speciale stempelafdruk „First day cover".

MAATREGELEN!

In Indië weet men op te treden tegen overtreders van de verduisteringsvoorschriften. „De Javabode" van 11 December jl. bevatte het volgende berichtje:

Dat de autoriteiten ten volle de stricste naleving van de verduisteringsbepalingen eisen, blijkt wel uit het feit, dat een gewapende macht gisteravond tijdens het luchtalarm in de hoofdstad op drie personen heeft geschoten, die met licht speelden: twee werden licht gewond, terwijl de derde een schot door zijn pantalon kreeg.

De Leger-autoriteiten herhalen, dat in dit opzicht geen enkele speelgheid zal worden betracht en op overtreders zonder waarschuwing zal worden geschoten!

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Korfbal: Vrijdag 15.30 uur Bito — Sarto.

— Sociëteit „Groot Kwartier": Zaterdag 28 Februari wordt er een bioscoopavond gegeven om 18.30 uur voor de kinderen. De Canada Dry Company zal voor een koele drank zorgen.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	2837
2e prijs	6444
3e prijs	0698

BOVENWINDEN.

DE POLITIE IN BED.

Dezer dagen stond de galerij van het huis van Mevrouw Huith op Sint Maarten in brand. Het was 's nachts 2 uur en een buurman, de heer Graanoogst, bluste de brand, want noch politie noch brandweer kwam opdagen. Tweemaal telefoneerde dokter Sjon Sie Fat naar de politie, maar de politie antwoordde niet. Om 23 uur gaat de politie naar huis en naar bed en wordt de post alleen gelaten. Het getuigt wel van een gemoedelijke geest, waarmede echter vuur en ongerechtigheden geen rekening houden. De brandweer is bij de politiepost ondergebracht. Het is duidelijk, dat deze zorgeloosheid van de overheid weleens zeer ernstige gevolgen kon hebben tenzij nu direct maatregelen genomen worde.

DE VISVOORZIENING OP SINT MAARTEN.

De vissers van het Nederlandse gedeelte van Sint Maarten brengen de laatste tijd herhaaldelijk hun vangst naar het Franse gedeelte om te verkopen met het gevolg, dat het Nederlandse gedeelte schaarste heeft aan vis.

Bovendien verhogen zij de prijs van de vis. Dit komt nu juist der bevolking niet ten goede. Het is te hopen, dat de overheid daartegen maatregelen neme.

ZUID-AMERIKA.

VERDACHTE AANWEZIGHEID VAN EEN SPAANS SCHIP NABIJ ARUBA.

Met bovenstaande kop geeft het Venezolaanse dagblad „Ahora" van Vrijdag jl. het volgende bericht, dat wij aan genoemd blad ontlenen.

Kleinere opschriften luiden: „Belangrijke Verklaringen van een officier der Venezolaanse Marine in Maracaibo. 4 Spaanse schepen namen olie in te Aruba. Een daarvan bleef nabij het eiland en heeft zich 12 dagen geleden van nieuwe voorraden voorzien — Bleef in de gevaarlijke zone geankerd liggen zonder „geleden te hebben" — Een onderzoek gevraagd — Activiteit van het volk van Cabimas — Betreft het hier een „voorraadschip" voor de nazie-duikboten?

Het bericht zegt dan het volgende: Maracaibo, 19 Februari (Siv) — In de editie van heden publiceert het belangrijke dagblad „Panorama" de interessante verklaringen, die de Heer Jesús A. Reyes, Venezolaan, Officier van de Venezolaanse koopvaardijvloot, die zijn studies voltooid heeft aan de Marineschool van Maiquetia, gedaan heeft voor de redactie van genoemd dagblad.

De Heer Reyes, die op het ogenblik in dienst is van het Argentijnse stoomschip „Formosa", dat petroleum vervoert van deze haven naar Buenos Aires, verklaarde voor genoemd dagblad, dat, ongeveer 20 dagen geleden 4 schepen onder Spaanse vlag te Aruba arriveerden, waaronder zich bevonden de „Goveo", de „Campas", de „Sorrosa", en een ander, waarvan hij zich de naam niet herinnert.

Deze schepen, zegt Reyes, namen petroleum in in genoemde haven en vertrokken naar Spanje, met uitzondering van de „Sorrosa", welke nog voor anker ligt voor de kust van Venezuela, tussen Kaap San Román en „La Macoya", op een afstand van ongeveer 7 mijl. Genoemd schip nam 12 dagen geleden een nieuwe lading olie en proviand in bij de raffinaderij van Aruba en blijft geankerd in de omstreken van de zone waar, practisch, de torpederingen plaats vonden, zonder te hebben geleden.

De „Sorrosa", gelijk de Heer Reyes kenner van deze routes ons verklaarde, ligt ten Zuid-Oosten van Aruba op een afstand van ongeveer 18 mijl en de capaciteit van het schip is ongeveer 6000 ton. De bemanning bestaat geheel uit Spanjaarden.

Verlangende de reden te weten waarom genoemd schip geankerd blijft in bedoelde zone, zegt de Heer Reyes dat, volgens geruchten, beweerd wordt, dat het geen „Navicert" verkregen heeft of, de vergunning, welke de desbetreffende Admiraliteit had moeten verstrekken.

Het blad „Panorama" zegt met reden, dat deze biezonderheden, welke verschaft werden door den Officier Reyes over het vreemde gedrag van genoemd Spaans stoomschip „Sorrosa", het nodig maken dat onze autoriteiten een nauwkeurig onderzoek instellen, teneinde deze zaak op te helderen". [Dit bericht blijft natuurlijk voor de verantwoordelijkheid van Ahora. — Red. Amigoe]

JAPANNERS VERDER NAAR HET BINNENLAND.

De Mexicaanse overheden maakten bekend, dat de Japanners, die aan de kust van de Stille Oceaan in Mexico verblijven, opdracht hebben gekregen terstond op zijn minst 100 mijl het land in te gaan als voorzorgsmaatregel tegen sabotage en vijfde colonne activiteiten (Mexico, (AP) 25.2).

SCHIPBREUKELINGEN VAN DE „THALIA" IN COLOMBIA GELAND.

40 Schipbreukelingen van de getorpedeerde motortanker „Thalia", landden te Uribia, een kleine Colombiaanse haven in de Laguajira provincie. Onder hen bevonden zich 7 gewonden. De torpedering van de „Thalia", het 8.329 ton grote als Panamees geregistreerde schip van de Standard Oil Company, nabij de kust van Laguajira, werd twee dagen geleden uit Willemstad, Curaçao, gemeld (Bogotá, (AP) 25.2).

ECUADOR VERSTREKT VISA AAN POLITIEKE VLUCHTELINGEN.

De Regering van Ecuador gaf machtiging aan de Ecuadoriaanse Consuls in Colombia en Chili om visa te verstrekken aan politieke uitgewekenen. (Quito, (AP) 25.2).

Van de Fronten.

MARINE COMMUNIQUÉ NO. 45.

Communiqué No. 45 van de Noordamerikaanse Marine luidt als volgt:

„Verre Oosten: De Secretaris van Marine gaf het volgende communiqué uit, waarin de tevoren gepubliceerde verliezen, die door Noordamerikaanse marine-strijdkrachten aan de Japanse marine en koopvaardij werden toegebracht in de periode van 10 December 1941 tot en met 24 Februari werden bekend gemaakt. De volgende inlichtingen zijn samengesteld uit de communiqué's van het Marine Departement, te beginnen met No. 1 en eindigende met No. 45 met aanvullingen van gelijke inlichtingen, waarin de vijandelijke verliezen en schade, die gepubliceerd werden in communiqué's van het Noordamerikaanse leger, worden samengevat.

Overeenkomstig haar vroeger bekend gemaakte politiek laat de Marine de practijk niet toe om de verliezen, die wij aan den vijand toebrengen te overdrijven, of de verliezen te verkleinen, die aan ons worden toegebracht. De Marine zal slechts zulke feiten publiceren, die met bewijzen kunnen worden gestaafd. Alzo omvat de opsomming van beschadigde schepen niet de vele vijandelijke schepen, die men denkt te hebben beschadigd. Gebrek aan afdoend bewijs sluit bepaalde bekendmakingen in deze gevallen uit.

Duikboten, die — naar bekend is — tot zinken werden gebracht, omvatten slechts die, welke tot zinken werden gebracht bij de heldhaftige defensie van Wake Island en bij de aanval van kort geleden op de Marshall- en Gilbert eilanden.

Overeenkomstig de gevestigde politiek van de Marine wordt het tot zinken brengen van duikboten nooit bekend gemaakt alvorens het redelijkerwijze zeker is, dat de vijand omtrent haar verlies kennis draagt. Hierdoor wordt uitleg gegeven aan het verstrijken van enige tijd in verband met verscheidene berichten. Er zijn echter bewijzen omtrent het tot zinken brengen van andere duikboten in de wateren van de Stille Oceaan, doch de bekendmaking daarvan zal niet eerder in het openbaar geschieden dan nadat een volledig verslag is gegeven aan het Departement van Marine en de absolute zekerheid is vastgesteld.

Vóór de valse aanval, die op de Verenigde Landen werd ondernomen door het Japanse Keizerrijk op 7 December 1941, bestond de trots van de Japanse koopvaardijvloot uit 3 luxeschepen van 17.000 ton elk van de Yawata-klasse. Het is bekend, dat een van deze schepen was omgebouwd tot een vliegdekschip. Noordamerikaanse marine-strijdkrachten hebben een koopvaardijschip van de Yawata-klasse tot zinken gebracht en een vliegdekschip van dezelfde klasse, waardoor nog slechts 1 schip — naar bekend is — in dienst is van den vijand.

De opsomming volgens het type van de schepen is als volgt:

Slagschepen, 1 van de „Kongo" klasse beschadigd. Vliegdekschepen, 1 tot zinken gebracht, 1 waarschijnlijk tot zinken gebracht. Torpedojagers, 7 tot zinken gebracht, 1 waarschijnlijk tot zinken gebracht. Duikboten 3 tot zinken gebracht, 1 beschadigd. Wachtschepen voor watervliegtuigen, 1 waarschijnlijk tot zinken gebracht. Mijnenvegers, 1 tot zinken gebracht. Vloottankers, 3 tot zinken gebracht. Transportschepen, 13 tot zinken gebracht, 2 waarschijnlijk tot zinken gebracht. Voorraadschepen en koopvaardijschepen, 16 tot zinken gebracht. Andere types (niet geïdentificeerd), 6 tot zinken gebracht, 2 waarschijnlijk tot zinken gebracht, 3 beschadigd.

Overzicht: Totaal bekend gemaakte verliezen, die aan de Japanners werden toegebracht in bovengenoemde periode, zijn: Oorlogsschepen 15 tot zinken gebracht, 3 waarschijnlijk tot zinken gebracht, 2 beschadigd. Andere dan oorlogsschepen, 38 tot zinken gebracht, 4 waarschijnlijk tot zinken gebracht, 3 beschadigd. Totale aantal oorlogs- en andere schepen, 53 tot zinken gebracht, 7 waarschijnlijk tot zinken gebracht, 5 beschadigd.

Atlantische Gebied: Gedurende Januari 1942 werden op 22 schepen van de Verenigde Landen in wateren aangrenzende aan de Verenigde Staten, torpedo's afgeschoten. Bovendien werden 38 schepen aangevallen in het gebied ten Westen van 30 graden Westerlengte. 1 Vijandelijke duikboot werd waarschijnlijk tot zinken gebracht en 3 waarschijnlijk beschadigd. Bovendien werden 34 andere aangevallen, waarvan geen afdoende bewijs bestaat dat zijn beschadigd werden.

In Februari tot en met de 23e werden 23 schepen van de Verenigde Landen door vijandelijke duikboten aangevallen in de kustwateren van de Verenigde Staten en 31 andere schepen werden aangevallen in het gebied ten Westen van 30 graden Westerlengte. 2 Vijandelijke duikboten werden waarschijnlijk tot zinken gebracht en 1 beschadigd in deze gebieden. Bovendien werden 15 aanvallen gedaan op vijandelijke duikboten door onze strijdkrachten met onbekende resultaten.

Er is niets te vermelden van andere gebieden" (Washington, (AP) 25.2).

JAPANNERS VERLIEZEN MEER DAN 1000 MAN.

Chinese veldberichten zeiden, dat de Japanners meer dan duizend man verloren in een slag nabij Yochow, een Japanse basis in het Noorden van de Hunanprovincie, waar de Chinezen Japanse buitenposten aanvielen. De Chinese offensieve patrouille-actie heeft bijzondere voortgang in de buurt van Pailofsji aan de overzijde van de rivier Yangtze van Yochow (Chungking, (AP) 25.2).

ACTIVITEITEN OP LUZON KOMEN HAAST TOT STILSTAND.

De slag van Bataan schijnt te zijn vastgelopen, waarbij de Japanners, althans tijdelijk, hun tot nu toe kostbare pogingen om Generaal MacArthurs linie over het schiereiland te breken, hebben opgegeven. Op het ogenblik zijn er geen aanwijzingen, dat de Japanners versterkingen verwachten of dat zij tevreden zijn met de omsingeling toe te laten in een poging de Filipino- en Amerikaanse strijdkrachten te laten uithongeren tot zij zich eventueel overgeven. In de afgelopen week is de infanterie-activiteit ongeregeld geweest, hoewel de artillerie-duels tussen de Japanse batterijen en het fort Corregidor zijn geïntensificeerd.

De Japanse luchtactiviteit is ook afgenomen, hoewel de Japanners nog steeds de overmacht in de lucht hebben en van tijd tot tijd nieuwe vliegtuigen, vooral duikbommenwerpers, krijgen, die waarschijnlijk worden verscheept uit Formosa en ergens in het Noorden van Luzon aan land worden gezet. (Door Clark Lee, met Generaal MacArthurs strijdkrachten op het Bataan-schiereiland, (AP) 25.2).

MACARTHUR DOET EEN VERRASSENDE AANVAL.

Communiqué No. 125 van het Noordamerikaanse Departement van Oorlog luidt als volgt:

„1. De Pihilippijnen: In een verrassingsaanval hebben Generaal MacArthurs troepen op Bataan een scherpe aanval uitgevoerd langs de gehele linie en vele vijandelijke voorposten veroverd. De aanval had bizonder veel succes aan de rechtervleugel waar de voorste elementen van de Japanse troepen gedwongen werden zich verschillende kilometers terug te trekken. De hoofdposities van den vijand zijn echter niet doordrongen. Inlichtingen, die Generaal MacArthur bereiken uit Centraal- en Midden Luzon geven te kennen, dat kleine groepen van Amerikaanse en Philippijnse troepen voortgaan de Japanners te hinderen bij guerilla-gevechten met herhaalde successen. Nu en dan worden patrouille-activiteiten gemeld van Mindanao, waar de invaderende troepen versterkt zijn door Japanse mariniers. 2. Er is niets te vermelden van andere gebieden" (Washington, (AP) 26.2).

OORLOGSCOMMUNIQUE VAN WASHINGTON.

Communiqué No. 124 van het Noordamerikaanse Departement van Oorlog, gebaseerd op berichten, die op 16 uur E.W.T. ontvangen werden, luidt als volgt:

„1. Nederlands Indië: 6 Amerikaanse zware bommenwerpers van het leger van het „vliegende fort" type vielen de Japanse scheepvaart nabij Makassar heden aan en brachten 2 grote transportschepen tot zinken. Een formatie Amerikaanse jachtvliegtuigen van het P-40 type onderschepte 52 Japanse bommenwerpers vergezeld door 40 gevechtsvliegtuigen boven Soerabaia. In het volgende gevecht werd 1 vijandelijke bommenwerper neergeschoten en verschillende andere Japanse vliegtuigen getroffen, doch hun vernietiging is niet bevestigd. Geen onzer vliegtuigen werd beschadigd in geen van beide gevechten.

2. De Philippijnen: Het Departement van Oorlog zal in algemene orders de beloning bekend maken door den President in naam van het Congres van de congres-medaille van eer aan den Eersten Luitenant Willibald C. Bianchi, van de 45ste infanterie Philippijnse Verkenners voor de opmerkelijke dapperheid en onversaagdheid in de strijd boven en buiten het plichtsbesef. Generaal MacArthur werd aangewezen om op te treden voor den President in het aanbieden van deze beloning aan Luitenant Bianchi. Het citaat, dat de beloning verzegelt is als volgt:

Willibald C. Bianchi, Eerste Luitenant van de 45ste infanterie Philippijnse Verkenners van het Noordamerikaanse leger. Voor opmerkelijke dapperheid en onversaagdheid boven en buiten het plichtbesef in de strijd tegen den vijand op 3 Februari 1942 nabij Bagac in de provincie Batan, in de Philippijnse eilanden. Toen een geweerpeloton van een andere compagnie opdracht kreeg 2 krachtige vijandelijke machinegeweernesten op te ruimen, rukte Luitenant Bianchi vrijwillig en op eigen initiatief met het peloton op en leidde een deel van de manschappen. Toen hij vroeg in de strijd gewond werd door 2 kogels door de linkerhand stopte hij niet voor de eerste hulp, doch legde zijn geweer op zij en begon te vuren met zijn pistool. Hij wees de plaats aan van een machinegeweernest en bracht persoonlijk het machinegeweernest tot zwijgen met handgranaten. Toen hij voor de tweede maal gewond werd door 2 machinegeweerkogels door de borstspieren, klom Luitenant Bianchi boven op een Amerikaanse tank, bemande het luchtafweerkanon en richtte het op een sterk bezette vijandelijke positie tot hij geheel van de tank werd afgeslagen door een derde ernstige wond.

3. Er is niets te vermelden van andere gebieden" (Washington, (AP) 25.2).

BRITTEN TEN WESTEN VAN DE SITTANG.

De Britse strijdkrachten ten Noorden van Rangoen houden de weerstand vol tegen de Japanners ten Westen van de rivier Sittang na nog een nieuwe terugtrekking. Het is zeker, dat de Engelse en Indische bataljons zware verliezen geleden hebben tegen den overmachtigen vijand. In het Noorden van Birma gelooft men, dat het lang verwachte Japanse offensief tegen de Zuidelijke Sjanstaten onderweg is vanuit bases te Tsjienmai en Tsjiengrai in Thailand. Sommige waarnemers beschouwden dit echter als een opruimingsoperatie, aangezien de delta van Rangoen het hart is van Birma en zij reeds aan de Japanse vingertoppen ligt. Oorlogscorrespondenten, die zijn toegewezen aan de Britse strijdkrachten kregen op Vrijdag opdracht om Rangoen te verlaten (Mandalay, (AP) 25.2).

DE RUSSISCHE RING WORDT NAUWER TOEGETROKKEN.

Russische militaire berichten deelden mede, dat de Sovjet-strijdkrachten de reserves hebben verslagen, die de Duitsers werpen in de slag van Staraya Russa, waar de Russische ring zich nauwer toetrekt om de overlevenden van het verpletterde 16e nazie-leger. Een der reserve-eenheden werd verslagen, toen deze poogde door te breken om de troepen te helpen, welke werden geïdentificeerd als het 56e regiment van de 5e Duitse divisie. Berichten van het front zeiden, dat de Russische vliegers en luchtafweerkanonnen de pogingen van de Duitsers verijdelen om met transportvliegtuigen voorraden aan te voeren naar het gebied van Staraya Russa (Moskou, (AP) 26.2).

WERELDNIEUWS.

DE GETORPEDEERDE NOORSE TANKER.

De Japanse Marine maakte bekend, dat het Noorse vrachtschip „Blink" door een vijandelijke duikboot werd getorpedeerd nabij de Atlantische kust. Biezonderheden werden niet bekend gemaakt (Washington, (AP) 25.2).

6 Mannen, de enige bekende overlevenden van het Noorse vrachtschip „Blink", zijn hier in een hospitaal opgenomen na hun redding, welke 66 uur volgde na de strijd om het leven in een reddingsboot. 24 Leden van de bemanning worden vermist. De schipbreukelingen zeiden, dat 2 torpedo's de machinekamer troffen. (Een haven aan de Oostkust, (AP) 25.2).

JAPANSE DUIKBOTEN MET VLIEGTUIGEN.

Ingelichte bronnen zeiden, dat de Japanners — naar men denkt — op zijn minst een duikboot en mogelijk meer gebruiken, die een vliegtuig meevoeren. Men zeide, dat toen de Nieuwzeelandse hulpkruiser „Monowai" nabij de wateren van Nieuw Zeeland aangevallen werd door vijandelijke duikboten ongeveer een maand geleden, het schip tegelijk werd aangevallen door een vliegtuig, dat waarschijnlijk van een duikboot afkomstig was. Geen der aanvallen veroorzaakte schade. Een zegsman zeide, dat het door een duikboot meegevoerde vliegtuig waarschijnlijk een watervliegtuig was, dat kon worden opgeborgen in twee delen in hangars aan weerszijden van de duikboot en op zee kon worden gemonteerd (Londen, (AP) 25.2).

WAT WAS ER BOVEN LOS ANGELES?

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine zeide bij een persconferentie, dat de enige berichten, die hij ontving betreffende de activiteit van vijandelijke vliegtuigen gisteravond boven het gebied van Los Angeles, waren, dat het slechts een „vals alarm" was. Frank Knox zeide: „Er waren geen vliegtuigen boven Los Angeles gisteravond, tenminste, dat zijn wij van mening. Er is geen enkel gevonden en er is een uitgebreide verkenning gedaan" (Washington, (AP) 25.2).

DOMINICAANSE CARDINAAL OVERLEDEN.

Thomas Pius Cardinaal Boggiani O.P. †.

De „Associated Press" meldt uit Vaticaanstad, dat Zijne Eminentie Thomas Pius, Cardinaal Boggiani O.P., Kanselier van de Heilige Roomse Kerk en Bisschop van Porto en San Rufina, is overleden. De Cardinaal was 79 jaar oud. Cardinaal Boggiani werd geboren 19 Januari 1863; hij werd tot Cardinaal gecreëerd door wijlen Benedictus XV op 4 December 1916.

Nog heel jong, op 15-jarige leeftijd, trad de toekomstige Cardinaal in de Orde der Predikbroeders. Na zijn priesterwijding werd de jonge Pater Boggiani naar Constantinopel gezonden. In 1912 werd hij tot Pauselijk nuntius in Mexico benoemd, waartoe hij met de bisschoppelijke waardigheid versierd werd. In 1914 keerde Aartsbisschop Boggiani O.P. terug naar Italië, waar Hij benoemd werd tot Apostolisch Administrator van het Aartsbisdom Genua. Hier geraakte de Aartsbisschop in conflict met andere kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders. Hij keerde terug naar Rome, waar hij een apologie publiceerde, waarin hij ferme woorden sprak en op verschillende misstanden in de Kerk nadrukkelijk wees, en vooral modernistische strevingen striemde. Zijn benoeming tot Cardinaal in 1916 deed zien, dat de Paus Zelf achter dezen Dominicaansen kerkvorst stond. De Cardinaal bleef werkzaam ten Vaticane tot 1929, toen hij het bisdom van Porto en San Rufina op zich nam, een van de zg. suburbicaire bisdommen van Rome, waarover de 7 hoogste prelaten van de Katholieke Kerk regeren.

INDIE VOERT OORLOG

NU IS HET DE TIJD VAN AANVALLEN.

„De tijd van destructie en terugtrekken is nu geëindigd", zeide luitenant-gouverneur-generaal dr. Hubertus J. van Mook gisteren in een radio-toespraak tot de bevolking van Nederlands Indië. „Nu komt de tijd van stand houden en aanvallen. Troepen van de bondgenoten zijn hier op Java en versterkingen stromen regelmatig binnen. De Verenigde Staten beseffen ten volle, dat deze oorlog op deze plaats met de allergrootste krachtsinspanning moet worden gestreden" (Batavia, G.P.D. 26.2).

COMMUNIQUÉ VAN BATAVIA.

Het militaire communiqué luidt:

„Op 24 Februari deden 24 onzer bommenwerpers een succesrijke aanval op de door den vijand bezette vliegvelden bij Palembang. Deze aanval deed enige Japanse vliegtuigen in vlammen opgaan.

Bij deze gelegenheid werd opgemerkt, dat de olie-installaties, die door ons op 15 Februari in brand werden gestoken, nog steeds hevig branden. Ofschoon onze vliegtuigen hevig door vijandelijke vliegers en luchtafweergeschut werden bestookt, kwamen allen behouden terug op hun basis.

De volgende dag deden wij een soortgelijke aanval. Een vijandelijk gevechtsvliegtuig werd neergeschoten, een onzer bommenwerpers keerde niet terug. Vlooteenheden bombardeerden vijandelijke opslagplaatsen bij Oosthaven (Sumatra), waar verschillende branden ontstonden. De vijand deed verschillende luchtaanvallen op vliegvelden in Java, zonder veel resultaat.

Heden werd Soerabaia door een zeer groot aantal vijandelijke vliegtuigen bestookt. Zeven burgers werden gedood, 19 zwaar gewond; de materiële schade was niet groot. Wij schoten een bommenwerper en een gevechtsvliegtuig neer. Het vechten op Celebes gaat onverminderd voort. Sinkang (West Borneo) is door een vijandige overmacht bezet. De Commandant deelde mede, dat hij de strijd in West-Borneo zal voortzetten. Thans wordt aangenomen, dat Banka in handen van den vijand is. Op Bali wordt hevig gevochten.

Een vijandelijk vliegtuig, dat een Nederlands patrouille-vaartuig aanviel, werd door het geschut van dat vaartuig neergehaald. Gisteren en vandaag hebben Amerikaanse duikboten drie Japanse troepentransportschepen en een vrachtboot doen zinken. Een vijandelijk oorlogsschip werd door een torpedo getroffen. Het hospitaalschip „Op ten Noort", dat, zoals gemeld werd, gisteren door Japanse vliegtuigen werd aangevallen, lag in de haven van Soerabaia ten einde nieuwe voorraden in te slaan. Het was zodanig voorzien van grote rode kruisen, dat de vijand zich onmogelijk kan hebben vergist. Een der aanvallende vliegtuigen werd neergeschoten. Het schip werd behouden, doch de schade is zeer aanzienlijk" (Batavia, G.P.D. 26.2).

OPROEPING VOOR MILITAIRE DIENST.

Het jongste staatsblad bevat een Koninklijk Besluit, waarbij Nederlanders wonende in Australië, Brits Indië, China, Indo China, Nieuw Zeeland, de Philippijnen en de Straits Settlements en geboren tussen 1 Januari 1904 en 1 Januari 1922, worden opgeroepen voor de militaire dienst in Nederlands Indië (Londen, G.P.D. 26.2).

NEDERLAND.

TWEE NEDERLANDERS DOODGESCHOTEN.

Het „Algemeen Handelsblad" van 11 Februari bevat een mededeling van den Duitsen bevelhebber in Nederland volgens welke vier mannen een Duitsen soldaat hebben doodgeschoten. Twee hunner zijn doodgeschoten; de beide anderen tot langdurige gevangenisstraf veroordeeld. Ook een „communistisch agitator" is geëxecuteerd (Londen, G.P.D. 26.2).

DE CARMELIET TITUS BRANDSMA IN GEVANGENSCHAP.

Hier wordt vernomen, dat de bekende pater prof. dr. Titus Brandsma, hoogleraar aan de r.k. universiteit te Nijmegen, in een Duits concentratiekamp is gevangen gezet (Londen, G.P.D. 26.2).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Londen: De Noordamerikaanse Ambassadeur John G. Winant heeft Engeland verlaten voor een kort bezoek aan de Verenigde Staten om verslag uit te brengen aan President Roosevelt.

— New York: De All India Radio zeide, dat 21 Japanse vliegtuigen werden vernietigd bij luchtgevechten in het gebied rond Rangoen. Het Zuidelijke Birmafront is betrekkelijk kalm, en er is niets te vermelden van het Noordelijke front. Krachtige Chinese strijdkrachten stromen Birma binnen en gemeld wordt, dat Noordamerikaanse vrijwilliger-piloten gisteren een Japanse luchtbasis in Thailand hebben aangevallen.

— Londen: Het Britse Ministerie van Luchtvaart deelt mede, dat vliegtuigen van het bommenwerpers commando gisteravond Kiel en andere objectieven in het Noord-Westen van Duitsland hebben aangevallen. 2 Britse vliegtuigen worden vermist.

— Rome: Het Italiaanse Hoofdcommando meldt uitgebreide patrouille-activiteiten tussen Britse en asstrijdkrachten in het Oosten van Libye. Britse luchtaanvallen op Benghazi en Tripoli worden toegegeven.

— Londen: Een Britse zegsman maakte bekend, dat een Britse duikboot 2 of 3 dagen geleden 3 voltreffers heeft geplaatst op een groot Italiaans convooi, dat de Middellandse Zee naar Afrika overstak.

— Londen: Een overzicht gevende van de vlootsituatie zeide de Eerste Lord der Britse Admiraliteit A. V. Alexander, dat zowel de „Scharnhorst" als de „Gneisenau", de beide ontsnapte Duitse slagschepen, „ernstige schade" geleden hebben door Britse aanvallen. Ook zeide hij, dat de Britse duikboot „Frident" de kruiser „Prinz Eugen" heeft aangevallen nabij de Noorse kust en de kruiser met een torpedo heeft getroffen. Luchtverkenningen hebben aangetoond, dat een schip van de Eugen-klasse door sleepboten de haven van Trondheim is binnengesleept en aan de achterzijde beschadigd is. Alexander zeide, dat alle 3 schepen, die uit Brest ontsnapten voor enige tijd buiten gevecht zijn gesteld. Hij onthulde, dat een der slagschepen thans in een droogdok te Kiel ligt en de ander in een werf te Wilhelmshaven.

AUSTRALIË.

Australië — het kleinste en het minst bekende werelddeel — in een enkel artikel volledig te beschrijven, is ondoenlijk en het kunnen dan ook slechts enkele vluchtige indrukken worden van het land, dat zijn soldaten over geheel de wereld zond om mede te vechten in de grote strijd voor vrijheid en democratie. Juist nu ook de bedreiging voor Australië steeds nader komt, is het goed iets te weten over dit werelddeel, dat steeds een bolwerk van democratie geweest is. De heer A. Schuurman schreef in „Geeft Acht" het volgende:

De eerste indrukken, die men van Australië krijgt, is het gevoel, dat hier alles anders is dan wij gewend zijn — de steden, het landschap, de planten en de dieren en óók de mensen — anders en vreemd, maar steeds boeiend en bekorend. Het eigen karakter van de natuur — het eigen karakter, dat de mensen en de steden in de korte, 150-jarige geschiedenis van Australië hebben aangenomen — het doet ons in het begin vol verbazing rondkijken.

Het is, of wij in een andere wereld zijn terecht gekomen, waarvan echter wel het meest verbazingwekkende is, dat zij ons zo spoedig vertrouwd wordt en wij er ons heel vlug geheel gaan thuis voelen.

Het heerlijke klimaat, de boeiende natuur, de grote, vrolijke steden en de ronde, hartelijke, gastvrije mensen — het zijn alle factoren, die de meeste bezoekers direct van dit land doen houden.

Een Nieuwe Wereld in wording.

Een tweede indruk uit zich in het gevoel, dat dit werelddeel niet „af" is — de mensen hebben alleen nog maar wat aan dit grote eiland gekrabbeld; in kleine hoekjes hebben zij hun millioenensteden gebouwd, wegen aangelegd, het land ontgonnen — maar het werkelijke Australië ligt daar nog zoals het millioenen jaren gelegen heeft, alleen bewoond door de kleine troepen rondzwervende wilden en de vreemde, onbekende dieren.

Maar zelfs ook in de steden en dorpen — in de ontgonnen, meer vruchtbare gedeelten, spreekt dit niet „af" zijn sterk tot ons, ook al zien wij vol bewondering naar wat er in slechts anderhalve eeuw gewerkt en gebouwd is. Anderhalve eeuw is niet te veel om een werelddeel te bouwen, dat op de huidige dag nog slechts zeven en een half millioen inwoners heeft......

Reeds in de zeventiende eeuw deden Nederlandse zeevaarders de barre kusten van Australië aan, maar er was zo ogenschijnlijk niet veel aantrekkelijks aan de uitgestrekte woestijnen en het vreemde eucalyptus-bos; er groeiden geen kruidnagelen en geen suikerriet en zo bleef dit land voorlopig het onbetwiste domein van het vreemde volkje, dat in onze schoolboekjes zeer ten onrechte Austraal-negers werd genoemd, en van de kangeroes, tot bijna honderdvijftig jaar geleden de kolonisatie vanuit Engeland begon.

Het was inderdaad een vreemd volkje, deze zogenaamde Austraal-negers, die „Aboriginals" (oorspronkelijken) worden genoemd. Zo goed als naakt zwierven zij in kleine groepen als nomaden door bos en woestijn. Zij bouwden zich huizen noch tempels, zij kenden landbouw noch veeteelt — zij leefden van het wild, dat zij met werpsperen en de boemerang (het omgebogen stuk hout, dat een draaiende beweging maakt en — mits goed geworpen — bij zijn eigenaar terugkomt) vingen en van slangen en hagedissen. En zo leven zij — met uitzondering van het kleine aantal, dat op de schapen- en vee-fokkerijen werkt of in reservaten woont — nog.

Boeven, goudzoekers en eerzame kolonisten bouwden dit land op.

Toen kwamen de eerste blanke kolonisten — eerst de „convict", de uit Engeland gedeporteerde misdadigers in het Westen (West Australië) en het Oosten (Nieuw Zuid Wales) — vervolgens de kolonisatie-verenigingen in het Zuiden (Zuid Australië rond het huidige Adelaide) — en toen diegenen, die de roep van het goud hadden gehoord (de staat Victoria). En in anderhalve eeuw is uit dit heterogene mengsel het huidige Australië gebouwd — het werelddeel met zijn millioenensteden, zijn uitgestrekte landbouw- en veeteeltgebieden en zijn gezonde, karakteristieke bevolking.

Het is dan ook niet te verwonderen, dat er tussen de verschillende staten — Queensland, Nieuw Zuid Wales, Victoria, Zuid-Australië en West-Australië — zulke grote verschillen bestaan. Het is dan ook niet juist Australië als één land te beschrijven — het is een werelddeel met vijf verschillende landen, die alle hun eigen, specifiek karakter hebben. Ook wat natuur en landschap betreft, bieden deze landen van het gemenebest Australië hun eigen, typisch beeld.

Een zeer groot gedeelte van Australië bestaat uit woestijn — grote, ongecultiveerde vlakten, waar het soms in jaren niet regent. Wanneer men deze streken voor het eerst ziet, is men wat verbaasd en teleurgesteld. Wij denken ons woestijnen gewoonlijk als grote, kale vlakten van goudgeel zand, met hier en daar een groene, frisse oase. De Australische woestijn nu is rood — heel erg rood — een fijn rood stof dat, als het een tijd niet heeft geregend, als een rode mist boven het land hangt en overal indringt. Kaal zijn deze woestijnen ook al niet, zij zijn voor het grootste gedeelte bedekt met het zogenaamde „zout-bos", laag, grijs struikgewas, dat dezen woestijnen een grote bekoring geeft. Het is misschien niet iedereen gegeven deze bekoring te ondergaan, maar wie eens de wonderlijk klare, pittige geur van de Australische woestijn heeft ingeademd, wie de woestijn zich heeft zien kleuren in de meest fantastische zonsondergang, die men zich kan denken, wie de grote troepen kangeroes tegen de heldere ochtendhemel heeft zien voortspringen, die zal steeds een verlangen naar de grote, open vlakten met zich meedragen.

De gom- en de grasboom kenmerken een groot gedeelte van het Australische landschap.

Het landschap van de meer begroeide gedeelten van Australië wordt beheerst door de Eucalyptis, de „gomboom", waarbij in de Oostelijke staten de boomvarens komen en in het Westen de voorwereldlijke „black-boy" („zwarte jongen" of Australische grasboom). De Eucalyptis vindt men overal in duizenden variëteiten, de kaarsrechte „blauwe gom" van Victoria en Nieuw Zuid Wales, de statige Jarrah en de koninklijke Karri van het Westen.

De schoonheid en de bekoring van de Jarrah- en Karri-bossen van Zuid-West Australië zijn moeilijk te beschrijven. Enorme, maagdelijke wouden, waar de stilte van eeuwen hangt, afgewisseld met streken van laag struikgewas en „black-boys" — in de lente alles een weelde van rode, blauwe, paarse en gele bloemen — de pittige harsgeur en het gezang en geroep van de talloze vreemde vogels.

De zojuist genoemde „black-boy" is een heel rare verschijning — een zwart stammetje (dat eigenlijk helemaal geen stam is, maar de op elkaar geperste einden van het afgevallen blad) waarop heel eigenwijs een grote pluk gras zit. De black-boy bevat zoveel hars, dat hoe hard het ook mag regenen, men altijd met het grootste gemak een vuurtje kan aanleggen.

Ook de wilde bloemen zijn ons allen vreemd, zij hebben heldere, frisse kleuren en meestal een kruidige, pittige geur. Een heel vreemd geval is het „kangeroe-klauwtje" dat wel uit rood, zwart en groen fluweel lijkt te zijn gemaakt. Ook de nationale bloem van West-Australië, de Boronia, met haar kleine, bruine bloempjes, die een heerlijke geur hebben, is heel eigenaardig.

Zeedieren in de woestijn.

Het Australische vasteland is een van de oudste stukken van onze aarde. Hiervan spreken niet alleen de wel haast voorwereldlijke planten- en diersoorten, doch ook de verweerde, verbrokkelde aarde zelf. Een groot gedeelte van het land is in de zee verzonken geweest en later weer omhoog gestuwd. Zo kan men in het hartje van de woestijn fossiele schelpen en zeedieren aantreffen.

In vele gedeelten van Australië spreekt deze oude, oude aard ook tot den leek, die van geologie weinig of niets afweet. Hebben bijvoorbeeld de Oostelijke staten hun jongere bergformaties, die met haar scherpe krammen en bergtoppen (zoals de Australische Alpen) het land een betrekkelijk jonge indruk gegeven, in West-Australië spreekt deze oude aarde in alles haar niet mis te verstane taal.

Alles wat het land hier nog aan bergen over heeft, zijn ruïnes, vreemd op elkaar gestapelde hopen enorme ronde keistenen, als met reuzenhanden gebouwd. Alles is rond en door en door verweerd, nergens een scherpe bergkam of een spitse bergtop. De hoogste bergen van opeengestapelde keien in West Australië — de Porongorups — zijn niet meer dan een duizend meter. In de staat Victoria echter ligt de beroemde Mount Buffalo (buffelberg) — een bijna twee duizend meter hoge hoop keien, die soms op een angstwekkend klein puntje op elkaar balanceren. Zo is het in het begin een vrij angstige gewaarwording om achter het hotel op de Buffelberg (die op een afstand de vorm van een liggende buffel heeft) een wel twintig meter hoge keisteen op een vlak van nog geen meter te zien rusten.

Op zeer veel plaatsen in dit vreemde, oude stuk aarde, loopt men boven druipsteen-grotten. De aardkost is uitgehold door het millioenen jaren lang door de kalkgrond sijpelende water. In verschillende streken van West-Australië heeft ieder dorp (dorpen bestaan er feitelijk niet — drie huizen en een kroegje worden al een stad genoemd) zijn eigen grotten, welke natuurlijk „de mooiste van de wereld" zijn. En de bezoeker, die moe van druipsteen-grotten de plaatselijke grot niet wil zien is dan ook onmiddellijk uiterst onpopulair......

Een aparte dierenwereld leeft in Australië.

Behalve vogels, ziet men overdag haast geen wilde dieren — natuurlijk met uitzondering van het verwilderde Europese konijn, dat in veel streken een bijna niet uit te roeien plaag is geworden. Alles wat er aan werkelijk Australische dieren rondspringt en rondkruipt, doet dit bij voorkeur 's nachts. De tientallen soorten kangeroes — sommige niet groter dan een rat, andere meer dan manshoog — springen dan in troepen rond. De opossums en de wombat sluipen door het bos en het vreemde vogelbekdier — een harig konijn met een grote, platte eendensnavel en zwemvliezen — begint te leven in de sloten en plassen.

De vogelwereld is zeer rijk aan lopende en vliegende zangers en schreeuwers. De Australische struisvogel, de Emu, met zijn dikke, stoere looppoten en zijn gemene gele oogjes — de statige vluchten zwarte zwanen — de scheldende Kookaborra of lachende jakhals met de rare dikke kop op de gedrongen nek, — tientallen soorten hel gekleurde papegaaien en de talloze zangvogels.

Slangen, hagedissen en een hele winkel vol fantastische, stekende, bijtende en prikkende insecten (die in de zomermaanden behoorlijk lastig kunnen zijn) voltooien de rij.

West-Australië leeft van het goud delven.

De groei en de ontwikkeling van de verschillende staten is af te lezen van de grote steden — Sydney, Melbourne, Adelaide, Brisbane en Perth.

West Australië, de grootste doch jongste staat, wordt nog al te vaak door de andere staten als het stiefzusje behandeld en heeft dan ook reeds verschillende malen getracht een autonome positie in het gemenebest te verkrijgen. West-Australië bestaat voor het grootste gedeelte uit woestijn en uiterst droge, haast niet te cultiveren gebieden — het leeft dan ook hoofdzakelijk op het bosrijke, vruchtbare Zuidwestelijke hoekje en...... op het goud. Kalgoorlie, Coolgardie, Weluna, de Boulder-mijn, het zijn steden, die ontstaan zijn in het hartje van de woestijn, waar trekkers uit de Oostelijke staten de grote klompen baar goud in het rode woestijnzand vonden. De tijd van het zoeken naar klompen goud is echter voorbij, het zijn thans de grote mijnen, die het goud diep onder het woestijnzand weghalen.

Kalgoorlie, bijna 600 kilometer de woestijn in — waar eens een blik water betaald werd met zijn gewicht aan goud — is nu met de begroeide heuvels aan de kust verbonden door een enorme pijpleiding: 600 kilometer pijp om het veel begeerde goud uit de dorre, rode aarde te halen.

Aan de brede, blauwe Zwanenrivier, enige kilometers van de zee, ligt Perth, de hoofdstad van West Australië. Perth is een jonge stad, gegroeid uit het woestijngoud in enige tientallen jaren — jong en fris en onbezorgd. Het leven is goed en vrolijk in Perth met de groene parken en plantsoenen, de lachende rivier, de rose, licht-gele en zacht-groene wolkenkrabbers, de genoeglijke voorsteden, waar ieder zijn eigen huisje heeft, en de blonde duinen en stranden, waar het goed is de lange, zonnige zomerdagen te verdromen.

Het is of iedereen er lacht en zingt en iedere dag een feestdag is — onbewust van de harde arbeid van hen, die Perth doen leven: de goudzoekers in de rode woestijn en de harde boeren, die hun schapen fokken in het barre, droge Noorden van West Australië, waar het soms in vijf jaren niet regent en de schapen dan als ratten sterven.

Het is alles West Australië — het vrolijke, zonnige Perth, het goede, vruchtbare Zuid Westen met zijn grote wouden, boomgaarden en vette boerderijen, de „koren-band" in het Oosten, die gaat tot waar de woestijn haar rechten opeist en de grote veefokkerijen, de „stations" in het dorre Noorden. De mensen van West Australië zijn nog wel het allerbeste wat er te vinden is, grote, goed gebouwde mannen en mooie, gezonde vrouwen, hartelijk, gastvrij en goedlachs. Zij zijn misschien wat ruw, zij drinken wellicht wat al te veel van het goede, lichte bier, zij werken misschien niet al te hard, maar uit hun heldere ogen straalt het goede, waarvoor de mensheid thans strijdt. Levensblijheid en een oprecht gevoel voor vrijheid, rechtvaardigheid en democratie.

Zuid-Australië is een schepping van de Engelsen.

Adelaide in het goede Zuid-Australië, waar de olijf, de wijnrank en de amandel groeien, is door de kolonisatie-verenigingen in Engeland op papier gezet, voor er nog een steen overeind stond. Toen zijn de boeren gekomen, de metselaars en timmerlieden, om uit de eenzame wildernis het goede Zuid-Australië te maken met een ideale hoofdstad — Adelaide.

De bouwer van Adelaide was geen architect of stedenbouwer van professie — het was een soldaat en een man met een ruime, verziende blik. Op de Montefiore heuvel, waar men nu zijn standbeeld vindt, heeft kolonel Light gestaan en de plaats gewezen aan de Torrens rivier — daar komt Adelaide! En daar is de vreemde en toch zo bekoorlijke stad gekomen, ontworpen op soldatenmanier, recht en stoer. In Adelaide is alles recht en vierkant, als de troepen op het paradeveld — één vierkante mijl rechte, vierkante stad, omsloten door één grote gordel van negen mijl parkland, waarbuiten de genoedelijke voorsteden, die geen steden zijn, maar villadorpen.

Adelaide, omsloten door de prachtige Mount Lofty heuvels — geen tuinstad, maar een stad in een tuin.

Het goede land van Zuid Australië om Adelaide heeft zeer sterk een Europees karakter aangenomen. De boerderijen met de kronkelende paden, waarlangs de slanke populieren, de heggen van meidoorn en braam, de golvende wijngaarden en de boomgaarden, waar appel, kers en amandel bloeien.

Ook de omringende natuur draagt de sporen van de intensieve kolonisatie. Tussen het donkere, eeuwige groen van de „gom-boom" vindt men er de berk en de abeel, de machtige plataan en de ranke peppel. Langs de boerenbehuizingen groeit er de wingerd en de herfst in de beboste heuvels is er een feest van geel en rood en goud.

Toch hebben de mensen van Zuid Australië sterk het karakter van den echten Australiër aangenomen, niet zo sterk als in het zonnige Westen — wat stiller en ingetogener — maar toch uitgesproken Australië.

Zuid Australië heeft niet al te veel ontwikkelingsmogelijkheden — het grote verkeer gaat het stille Adelaide voorbij en het zal hierdoor lang zijn typisch karakter kunnen blijven behouden — een mooi stuk ontwikkelingsgeschiedenis in het ontstaan van het vijfde werelddeel. Maar steeds zal het Zuiden de beste olijven van de wereld blijven verbouwen en de gouden brandy is mild als de beste cognac......

Melbourne heeft iets van Amsterdam en Rotterdam.

Victoria is de kleinste, maar meest ontwikkelde staat van het Gemenebest. Toen in de Australische Alpen het goud gevonden werd, dat glinstert in het witte bergcristal, stroomden de mensen van heinde en ver toe, en Melbourne moet toen één groot tentenkamp zijn geweest.

Nu is Melbourne de grijze, harde millioenen-stad, waar iedereen rent en draaft in een geweldig tempo — van de city naar de voorsteden en van de voorsteden weer terug naar de city. Melbourne is harder en drukker dan enige andere Australische stad — het is er maar Melbourne is een stad, de stad van Australië, niet zo gemakkelijk vrienden te maken als elders. — Grijs en compact steekt Melbourne zijn torens en wolkenkrabbers in de altijd nevelige lucht en wanneer men aan de Jarah-rivier staat en Melbourne zich ziet spiegelen in het kalme water, dan gaat het hart van iederen rechtgeaarden Nederlander open. Dan ziet men zijn Amsterdam aan de Amstel, dan ziet men Rotterdam zoals het was...... en zoals wij het nooit zullen vergeten.

Het klimaat van Melbourne is echte Holland — regen en wind en dezelfde, frisse, harde pittigheid in de lucht. De mensen zijn er kleiner dan in het Westen en het Oosten, en missen het typisch Australische in hun — in onze ogen — meer Europese gezichten.

Het kleine Victoria heeft veel bereikt in de korte geschiedenis van het vijfde werelddeel. Bloeiende grote steden, goede wegen, een intensieve landbouw en veeteelt. Het rijke, vlakke land wordt afgewisseld met prachtige, beboste heuvelruggen, waar de rechte blauwe gom groeit en door machtige bergen als Australische Alpen en de Grampians.

In de verlaten stadjes in de bergen, leeft nog de geschiedenis van het kwarts-goud, dat eens de mensen naar Victoria trok......

Sydney heeft van alle steden wat.

Sydney...... „onze" stad! Er is geen pen, die Sydney kan beschrijven, de grote stad aan de prachtige baai, „onze" haven, waarover zich de machtige bogen van de ontzagwekkende Sydney-havenbrug torenen.

Sydney is fantastisch, een mengelmoes van alles en nog wat, rommelige buurten en schitterend aangelegde voorsteden, afschuwelijk lelijke gebouwen en prachtige straten — er zit geen lijn en geen verband in, het is slordig neergegooid aan het blauwe water, maar het is Sydney, de grillige, charmante koningin van Australië.

Sydney is alles behalve Australisch — het is een veramerikaniseerd conglomeraat van tientallen verschillende elementen. Het is de enige stad in Australië met achterbuurten, met cosmopolitische buurten, die je aan Parijs doen denken. Men spreekt er het ergste Australische accent dat men zich denken kan, maar het is gemoedelijk, vrolijk en vrij ...... het is Sydney „onze" stad!

Nieuw Zuid Wales is het oudste gedeelte van de geschiedenis van Australië met de jongste hoofdstad. Want noch in Sydney, noch in Melbourne zetelt de regering, maar in Canberra in de bergen. Canberra met zijn brede boulevards, zijn paleizen en schitterende parken en tuinen ... doch zonder mensen en zonder historie — de „gemaakte" stad, die daar staat als een onwerkelijke, voor de een of andere film opgetrokken plaats van bordpapier, ergens in de heuvels bij Hollywood.

De uit Engeland verbannen misdadigers kwamen naar Nieuw Zuid Wales. Sommige hebben getracht een eerlijk bestaan te leiden en zij hebben de bossen weggebrand en de grond vernield. Anderen hebben een lang struikroversleven geleden in de Blauwe Bergen met de gevaarlijke passen en grotten. Veel hebben de andere staten van Australië kunnen leren van de niet meer te herstellen fouten, die in de eerste dagen van Australië in Nieuw Zuid Wales zijn gemaakt. Grote gedeelten zijn „uitgeboerd", doch het heeft daarnaast ook veel bereikt — grote industrie-steden, die nu haar niet onbelangrijk aandeel hebben in het productie-apparaat, dat mede onze vijanden zal helpen verslaan.

Brisbane is de hoofdstad van het tropische Queensland, waar het suikerriet groeit en de tabak en waar in de machtige tropische oerwouden, de krokodil en de karbouw worden gejaagd. Queensland heeft der wereld bewezen, dat blanken in de tropen kunnen werken en een gezond volk kunnen voortbrengen — want de Queenslander is groter en sterker en gezonder dan wie ook. Queensland en Brisbane — wellicht in de toekomst de belangrijkste elementen van het nieuwe werelddeel.

Midden-Australië is woest en ledig.

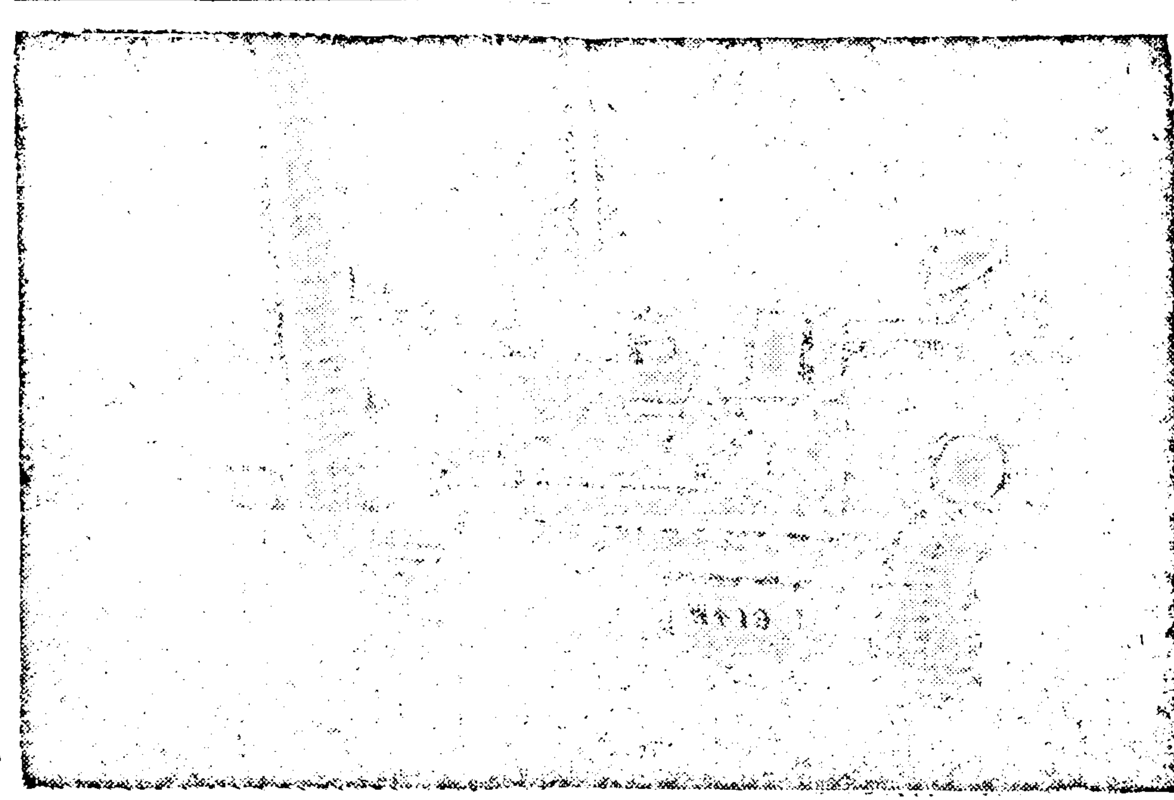
In het hart van het ongastvrije, onherbergzame Midden-Australië, ligt Alice Springs — sedert kort door nieuwe wegen en spoorlijnen uit zijn isolement verlost — een symbool van de stoere pioniersgeest, die Australië heeft gemaakt tot wat het is en een belofte voor de toekomst van het vrije land, waar vrije mensen wonen. Vrije mensen, die zich niet verliezen willen in het gelukzalig isolement van hun egen werelddeel, doch die met ons willen vechten voor het behoud van onze beschaving en onze dierbare, geestelijke waarden.

Australië is niet alleen het land van Sydney — niet alleen het land van het zorgeloze strandleven en vacanties in de besneeuwde bergen. Australië is het land van Alice Springs en van de duizenden, onafzienbare landerijen en schapenfokkerijen, waar de „bushman" — de harde „stoere pionier — dagenlang langs de grenzen van zijn bezit kan rijden en op geen honderd duizend na kan zeggen, hoewel schapen of runderen hij wel heeft.

Daar, in de grote open vlakten, leeft de Australiër met het typische gezicht, dat ons in deze dagen meer en meer vertrouwd wordt — de door het felle licht toegeknepen ogen en het scherpe gezicht met de forse neus. Daar leeft ook de stoere pioniersvrouw, de moeder van het toekomstige geslacht, dat het „onvoleindigde" werelddeel zal afmaken tot een bolwerk van vrijheid en ware democratie.

Het zijn slechts enige oppervlakkige indrukken geweest, die in deze paar bladzijden beschreven konden worden — indrukken, die wellicht het hunne er toe mogen bijdragen de b[e]ling voor het fascinerende land[...] lië te vermeerderen.

Zij aan zij strijden thans de[...] liërs met ons. Wij hebben hier grote, prachtige tropenland on[...] weldige taak te verrichten — [...] straliërs hebben hun taak in de van het vijfde werelddeel. Beid[...] men wij een bolwerk in deze hoek van de aarde — veel zul[...] samen kunnen verrichten en ve[...] len wij van elkaar kunnen lere[...] neer wij in de toekomst elkande[...] leren kennen en begrijpen.

Australiërs met hun tanks in actie bij de verdediging van de Aziatische gebieden tegen de Japanners.

FILM.

„Comrade X" (West-End). [...] de titel van deze film reeds aa[...] doet vermoeden, zullen wij di[...] einde in het West End theater verplaatst naar het land der [...] waar wij de eeuwige en ond[...] strijd te zien krijgen tussen ver[...] ver en censor. Zelfs de Gepoe[...] bij te pas komen.

Het algemeen denkbeeld op [...] çao van de Russische vrouw [...] plomp, onwetend creatuur, d[...] hard het land beploegt als de[...] uitroeit, doch uit deze waan w[...] gauw verholpen, zodra gij de [...] harige, zwart-ogige en beel[...] Theodore hebt aanschouwd, d[...] goed een geheime politie-spio[...] het meisje uit uw dromen zou [...] voorstellen. Comrade X is ee[...] vermakelijkste comedie, die u [...] nuten achtereen hartelijk zal la[...] chen.

Clark Gable vervult hierin [...] van den verslaggever, op de he[...] brutale wijze en een hem kenm[...] nonchalante manier van optre[...] genover de vrouwen, „van wie [...] moet hebben", maar er toch n[...] kerig voor is!

De vrouwelijke hoofdrol is [...] den van Hedy Lamarr, die ha[...] doet een Russische indruk te [...] op den toeschouwer door een [...] accent in haar spreken te legge[...] meer de indruk wekt Greta G[...] willen nabootsen.

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIENT[...]

Dagschotels: Heden: Varke[...] nade, geb. aard., doperwten [...] Nassi goreng.

WACHTDIENSTEN: Do. 2[...]

Telegram Afdeling: Hr. Sch[...] 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. M[...] tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Hr. [...] tel. 448, Bernhardlaan 5.

Toneelvoorstelling: In verba[...] de verduistering is de opvoer[...] het toneelstuk „De wrekende [...] voor onbepaalde tijd uitgeste[...] voorstelling, die voor 28 Febr[...] is aangekondigd, gaat dus niet [...]

Algemene Vergadering: Wi[...] gen nogmaals de aandacht va[...] leden op de jaarlijkse Algemen[...] gadering, die Vrijdag 27 Febr[...] gehouden zal worden in het re[...] lokaal, aanvang 16.30 uur.

Biljartvereniging „Holland" [...] competitie wedstrijden in S[...] Groot Kwartier vinden trots d[...] duistering hun gewone doorga[...]

Totale maansverduistering op [...] dag 2 Maart: As. Maandag hee[...] vooravond een totale maansver[...] ring plaats, die alhier vrijwel ge[...] de het gehele verloop zeer goed [...] gen zal zijn.

Tegelijkertijd, dat in het We[...] zon ondergaat, komt in het Oo[...] volle maan op, die dat moment [...] voor een klein gedeelte verdui[...] Het kleine stukje, dat aan de [...] maancirkel ontbreekt, zal daarna [...] delijk groter worden, totdat eve[...] uur de gehele maanschijf totaa[...] duisterd zal zijn.

De totale verduistering houd[...] tot bijna 20.45 uur, waarna het [...] randje van het maanoppervlak [...] het getemperde zonlicht treedt [...] zamerhand komt de gehele maan [...] te voorschijn, totdat tegen 21[...] deze totale maansverduistering [...] tot het verleden behoort.

De heer Vermeulen zal na [...] leiding van deze maansverdu[...] Maandagmiddag omstreeks 1[...] op het Hoofdkantoor van de [...] een korte mondelinge uiteenzet[...] ven, waarna er gelegenheid [...] voor belangstellenden het ver[...] tot na het intreden van de tot[...] volgen. Wij hopen, dat geen al[...] re bewolking het volgen van [...] tuurverschijnsel zal belemmeren.

Ver. „Rijpere Jeugd": In [...] met het voordrachtuurtje te ge[...] den Heer Van Haren, zal as. [...] 1 Maart onze bijeenkomst wor[...] houden, in plaats van des morg[...] middags van 15.30 tot 17.30 u[...]

Heer Van Haren draagt v[...] „Merijntje Gijzens jeugd". [...] eind-wedstrijden van de co[...] Wij verzoeken onzen leden hun [...] werking te verlenen door eve[...] rige week in groten getale op te[...]